

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในระบบสารสนเทศของสำนักงาน
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติเข้ากับระบบสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สปสช. ๐๓/๕๕๑๒ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความประสงค์ที่จะขอเชื่อมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในระบบสารสนเทศของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเข้ากับระบบสารสนเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการ ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของ ประชาชน และใช้ในการสืบสวน สอบสวน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. สำนักงานตำรวจแห่งชาติกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้หารือ แนวทางการเชื่อมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในระบบสารสนเทศของสำนักงานหลักประกันสุขภาพ แห่งชาติเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ สรุปผลจากการประชุมว่า สำนักงานหลักประกันสุขภาพ แห่งชาติขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งข้อมูลที่ต้องการและฐานอำนาจตามกฎหมายในการ ขอเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อยกไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๓๓.๔๕/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ส่งรายละเอียดความต้องการข้อมูลและอำนาจฐานอำนาจตามกฎหมายเพื่อขอเชื่อมโยงข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อการเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

๒.๑ ความต้องการข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและข้อมูลที่สำนักงาน หลักประกันสุขภาพแห่งชาติสามารถจะให้การสนับสนุนข้อมูลได้

(๑) รหัสประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก

(๒) รหัส และชื่อสิทธิในการรักษาพยาบาล เช่น สิทธิหลักประกันสุขภาพ แห่งชาติ สิทธิประกันสังคม หรือสิทธิข้าราชการ เป็นต้น

(๓) รหัสประเภทและชื่อประเภทสิทธิย่อย เช่น เด็ก ๐-๑๒ ปี ผู้พิการ ทหารผ่านศึก หรือผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น

(๔) วันเริ่มใช้สิทธิ

(๕) รหัสและชื่อจังหวัดที่ลงทะเบียน

(๖) รหัสและชื่อหน่วยบริการรับส่งต่อ หน่วยบริการปฐมภูมิ และหน่วยบริการประจำ (นิยามตามข้อบังคับสำนักงานหลักประกันสุขภาพ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยบริการและเครือข่ายหน่วยบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗)

๒.๒ ฐานอำนาจตามกฎหมายที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติอ้างเพื่อขอเชื่อมข้อมูล

๒.๒.๑ มาตรา ๖ (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่บัญญัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๒.๒.๒ มาตรา ๒ (๑๐) และ (๑๑) มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่บัญญัติความหมายของนิยามคำว่า “การสืบสวน” “การสอบสวน” และบัญญัติให้ตำรวจมีอำนาจในการสืบสวนคดีอาญาหรือบัญญัติให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลเพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมหลักฐาน

๓. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติพิจารณาตามรายละเอียดข้อมูลความต้องการประกอบกับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

๓.๑ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้”

๓.๒ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

ฯลฯ

ฯลฯ”

๔. จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติจึงขอหารื้อดังนี้

๔.๑ ข้อมูลรายละเอียดความต้องการข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามข้อ ๒.๑ จะถือเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ และหากเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติอ้างข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๗ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามข้อ ๒.๒.๑ และ ๒.๒.๒ นั้นจะเป็นข้อยกเว้นให้สามารถเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล ได้หรือไม่

๔.๒ ตามมาตรา ๒๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จะสนับสนุนหรือเปิดเผยรายละเอียดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามข้อ ๒.๑ โดยการอนุญาตให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เชื่อมข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ระหว่างหน่วยงานเพื่อการเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลตามที่ระบุไว้ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลที่เป็นประเด็นปัญหาว่า อาจถือเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล ได้แก่ ข้อมูลรหัสและชื่อหน่วยบริการรับส่งต่อ หน่วยบริการปฐมภูมิ และหน่วยบริการประจำ ซึ่งการขอเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวมิได้เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลอันเป็นผลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถเรียกดูข้อมูลได้เป็นการทั่วไป แต่จะเป็นการขอใช้ข้อมูลเฉพาะกรณี โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องร้องขอต่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเพื่อขอข้อมูลเป็นรายกรณีไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลรายละเอียดส่วนบุคคลตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องการ อันได้แก่ รหัสประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก รหัสและชื่อสิทธิในการรักษาพยาบาล รหัสประเภทและชื่อประเภทสิทธิย่อย วันเริ่มใช้สิทธิ รหัสและชื่อจังหวัดที่ลงทะเบียน รหัสและชื่อหน่วยบริการรับส่งต่อ หน่วยบริการปฐมภูมิ และหน่วยบริการประจำ จะถือเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ และหากเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติอ้างข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะเป็นข้อยกเว้นให้สามารถเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัตินิยามคำว่า “สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ดังนั้น ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล จึงได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะของมนุษย์ทางร่างกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม

จากบทบัญญัติข้างต้นประกอบข้อเท็จจริงที่หารือมา จะเห็นได้ว่า ข้อมูลรายละเอียดที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องการ เป็นข้อมูลรายละเอียดที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จัดให้มีขึ้นตามอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อรองรับการลงทะเบียนสิทธิรับบริการสาธารณสุขของบุคคล

^๑มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

ตามมาตรา ๖^๒ มาตรา ๗^๓ มาตรา ๘^๔ และมาตรา ๒๖ (๓)^๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีสิทธิสามารถใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลรหัสและชื่อหน่วยบริการรับส่งต่อ หน่วยบริการปฐมภูมิ และหน่วยบริการประจำ เป็นข้อมูลที่กำหนดรายละเอียดการให้บริการสาธารณสุขให้ผู้มีสิทธิต้องไปรับบริการสาธารณสุขที่หน่วยบริการใดเท่านั้น โดยไม่มีข้อมูลรายละเอียดที่บ่งบอกถึงภาวะทางร่างกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคมของบุคคล จึงไม่ถือเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๗^๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประเด็นที่สอง กรณีตามมาตรา ๒๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จะสนับสนุนหรือเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดตามประเด็นที่หนึ่งโดยการอนุญาตให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เชื่อมข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ระหว่างหน่วยงาน เพื่อการเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลตามที่ระบุไว้ ได้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า แม้ข้อมูลรายละเอียดตามที่หาหรือมาจะไม่ถือว่าเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล

^๒ มาตรา ๖ บุคคลใดประสงค์จะใช้สิทธิตามมาตรา ๕ ให้ยื่นคำขอลงทะเบียนต่อสำนักงานหรือหน่วยงานที่สำนักงานกำหนด เพื่อเลือกหน่วยบริการ เป็นหน่วยบริการประจำ

การลงทะเบียนเลือกหน่วยบริการประจำ การขอเปลี่ยนแปลงหน่วยบริการประจำและหน้าที่ของหน่วยบริการประจำที่พึงมีต่อผู้รับบริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงความสะดวกและความจำเป็นของบุคคลเป็นสำคัญ

ในกรณีที่บุคคลใดมีสิทธิเลือกหน่วยบริการเป็นอย่างอื่นตามหลักเกณฑ์การได้รับสวัสดิการหรือตามสิทธิที่บุคคลนั้นได้รับอยู่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งอื่นใด ให้การใช้สิทธิเข้ารับบริการสาธารณสุขในหน่วยบริการเป็นไปตามหลักเกณฑ์การได้รับสวัสดิการหรือสิทธิของบุคคลนั้น

^๓ มาตรา ๗ บุคคลที่ได้ลงทะเบียนแล้ว ให้ใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขได้จากหน่วยบริการประจำของตนหรือหน่วยบริการปฐมภูมิในเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้อง หรือจากหน่วยบริการอื่นที่หน่วยบริการประจำของตนหรือเครือข่ายหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องส่งต่อ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสมควร หรือกรณีอุบัติเหตุหรือกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน ให้บุคคลนั้นมีสิทธิเข้ารับบริการจากสถานบริการอื่นได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงความสะดวกและความจำเป็นของผู้ใช้สิทธิรับบริการ และให้สถานบริการที่ให้บริการนั้นมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

^๔ มาตรา ๘ ผู้ซึ่งมีสิทธิตามมาตรา ๕ ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนตามมาตรา ๖ อาจเข้ารับบริการครั้งแรกที่หน่วยบริการใดก็ได้ และให้หน่วยบริการที่ให้บริการแก่บุคคลดังกล่าวจัดให้บุคคลนั้นลงทะเบียนเลือกหน่วยบริการประจำตามมาตรา ๖ และแจ้งให้สำนักงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่ให้บริการ โดยหน่วยบริการดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายสำหรับการให้บริการครั้งนั้นจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

^๕ มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๓) จัดให้มีทะเบียนผู้รับบริการ หน่วยบริการ และเครือข่ายหน่วยบริการ

๑.ล๑

๑.ล๑

^๖ มาตรา ๗ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

ที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังที่ได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลรายละเอียดที่มีชื่อหรือหมายเลข รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะที่ทำให้รู้ตัวเจ้าของข้อมูลได้ ซึ่งอยู่ในนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” และเมื่อข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามมาตรา ๔^๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี จึงสามารถกระทำได้ตามมาตรา ๒๔ (๖)^๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น การอนุญาตให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเชื่อมข้อมูลทางคอมพิวเตอร์กับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อการเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลตามที่ระบุไว้ จึงย่อมกระทำได้

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๕๕

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^๘มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๙มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

ฯลฯ

ฯลฯ